

Marija Ovsenik¹ in Vilko Kolbl²

Uvodnik o superviziji kot mestu spodbud za iskrenje idej

Editorial about supervision as an incentive for sparking ideas

Živimo v turbulentnem času, ko so edina gotovost spremembe, ki ključno zaznamujejo življenje vsakega posameznika. Vraščajo se v medčloveške odnose, v katere je človek vpet vse življenje. Spreminjajo se večstoletni vzorci socialnih in profesionalnih mrež, spreminjajo se vrednote. In spreminja se okolje. Materialno doživlja svojo nemoč in omejenost – več se prepad med bogatimi in revnimi, izobraženimi in tistimi z znanjem, med starimi in mladimi, med digitalno osveščenimi in tistimi, ki jih informacijsko komunikacijska tehnologija še vedno podreja. Problematika, katere kompleksnost se izraža v množici diskusij brez rešitev ali rešitvami, ki so pogosto iluzorne, zahteva odstirajoč pristop.

Vendar pa blokad v medčloveške odnose ne prinaša zgolj informacijsko komunikacijska tehnologija, pač pa tudi spremembe družbenih struktur, starajoča se populacija in pomanjkanje relevantnih odgovorov na krizna vprašanja preživetja. Človek je večrazsežnostno bitje z lastno identiteto. Potrebuje osmiselitev. Potrebuje vrednote, če želi ohraniti svojo identiteto. Njegove trajne življenjske opredelitve v kalejdoskopu generacij pogrešajo harmonijo ter izzivajo k drugačnim iskanjem in novim znanjem. Gre za semena novosti, ki potrebujejo plodna tla in ustrezno družbeno, tehnično konfiguracijo za izgradnjo jasne vizije prihodnosti.

Sociotehnični pristopi so pomemben eksperiment na področju spodbujanja sistemskih inovacij. V pogojih negotovosti in dvomov pa pri strokovnem delu potrebujemo več – potrebujemo supervizijo kot koncept socialnega učenja in iskanja uspešnih profesionalnih poti za reševanje socialnih problematik.

Kot zapišejo avtorji v tej dvojni številki Kairosa, posvečeni superviziji, supervizorji in supervizanti potrebujejo varno zatočišče, ki jim nudi gotovost in potrditev za nadaljnji razvoj, osebno rast in opolnomočenje za profesionalno

1 Zasl. prof. ddr. Marija OVSENIK, predsednica Upravnega odbora Socialne zbornice Slovenije, marija.ovsenik@almamater.si

2 Mag. Vilko Kolbl, generalni sekretar Socialne zbornice Slovenije, vilko.kolbl@szslo.si

korektne odgovore na probleme srca in duha. Članki prinašajo odlična branja, tako znanstvena kot strokovna, ki segajo od osvetlitve skupnih dejavnikov in integrativnih modelov v superviziji, preko osvetlitve supervizijskih funkcij, do pomena teorije navezanosti za boljše razumevanje terapevtskega, socialno delavskega in supervizijskega odnosa. Prav razmišljanja o čustveni varnosti in medsebojni človeški bližini, ki se lahko razvijeta v terapevtskih in supervizijskih odnosih, so še posebej pomembna za naš čas, ko smo priča stopnjevanju bivanjskih in socialnih stisk. Ne gre le za vizijo eksperimentalnih pobud, gre za vabilo k poglobljenemu spoznavanju novih poti do človeka, njegove duševnosti in njegove vpetosti v socialne mreže. Avtorji ubirajo nove poti in vzpostavljajo novo vizijo prihodnosti. Kot da si zastavljajo retrovacijski izziv: doseči premik paradigme z novimi alternativnimi modeli, ki na nov način rehabilitirajo elemente preteklosti in preprečujejo stereotipiziranje problematike duševnega zdravja.

Pitagorova zamisel o harmoniji v družbi je pogosto v neskladju z ustvarjalno dinamiko. Pričujoči članki pa poskušajo graditi most med nujno potrebnim ravnovesjem in spremembami, ki jih prinašajo nova znanja in prakse. Kritična omejitev je prepoznana zgolj v procesih spoznavanja in učenja kot osnovnih procesih živečega bitja.

Božični čas vabi k poglobljenemu razmisleku o miru in drugih ključnih eksistencialnih vprašanjih. Zato vsem bralcem želiva, naj ta številka Kairosa, ki izhaja v soizdajateljstvu Socialne zbornice Slovenije in Slovenske krovne zveze za psihoterapijo, obogati trenutke refleksije o sebi ter za vas pomembnih strokovnih in osebnih odnosih.